VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Naisten ja miesten kentät

Feministit närkästyivät, kun reipasta ympäristöministeriä, **Sanni Grahn-Laasosta** (kok.) kutsuttiin hallituksen ainoaksi mieheksi. Suotta pillastuivat. Politiikassa on selvästi naisten ja miesten asioita.

Tiistaina eduskunta puhui vuolaasti turvakotipalvelujen tukemisesta. **Aino-Kaisa Pekonen** (vas.) hoksasi, että pitkässä puhujalistassa jonotti vain yksi mies. Varapuhemies **Anssi Joutsenlahti** (ps.) lohdutti, että kohta miehet pääsevät ääneen, kuin puhutaan kalastuslaista.

Juuri niin kävi. Maatalousministeri **Petteri Orpo** (kok.) joutui lähtemään Strasbourgiin kuulemaan, että EU käyttääkin Venäjän maitoboikotin uhreille luvatun avustuksen muihin tarkoituksiin. Matkaevääksi järjestettiin sähäkkä kolmen vartin debatti kalastuslaista.

Siinä vaiheessa urhot marssivat saliin testosteronia puhkuen. Sosiaalitädit keräsivät kassinsa ja lähtivät kahville. Kentälliset vaihdettiin kuin jääkiekko-ottelussa.

Rajamäen elämäntyö

Kalastuslakiin tiivistyy eduskunnan jättävän **Kari Rajamäen** (sd.) elämäntyö. Yli 31 vuotta hän on ajanut maattomien oikeutta kalastaa kaikkialla, koska suomussa ei ole omistajan merkkiä. Ei hän täysin oikeassa ole, koska arvokalat eivät vesistöihin yleensä itsestään tule.

Anne Kalmarin (kesk.) mielestä vallan siirtäminen kalastusalueilta elykeskuksille on vaarallista sosialisointia. **Jukka Koprakin** (kok.) pelkäsi, ettei osakaskunnan ääni enää kuulu elykeskuksen myöntäessä ammattikalastuslupia.

SDP ja perussuomalaiset saavat jatkoa yli 65-vuotiaiden maksuvapaudelle. Sille on hyvät perusteet. Kysymyksessä on nimenomaan kalastuksenhoitomaksu eikä huvivero. Veteraanit ovat varmasti jo kalansa maksaneet.

Suomen häpeä

Kalastusdebatin päätyttyä jatkettiin turvakotikeskustelua. Miehet marssivat ulos ja sosiaaliasioihin vihkiytyneet naisedustajat saliin.

Peruspalveluministeri **Susanna Huovisen** (sd.) esittelemä laki siirtää turvakotipalvelujen rahoituksen valtiolle. Järjestämisvastuu säilyy edelleen kunnilla.

Valtio on kuitenkin varannut tarkoitukseen vain kahdeksan miljoonaa, jolla ehkä säilytetään nykyiset 123 perhepaikkaa. Euroopan neuvoston mielestä Suomessa pitää olla ainakin 500 turvakotipaikkaa väkivaltaisten miesten uhreille. Myös YK on jakanut sivistysvaltiona esiintyvälle Suomelle huomautuksia.

Turvakotikeskustelun päätyttyä miehet palasivat saliin kertaamaan kalastuslakipuheitaan.

Illan päätteeksi valiokuntaan lähetettiin joukko maa- ja metsätalousministeriön lakiesityksiä. Siinä keskustelussa oli enää pieni kourallinen keskustan ja perussuomalaisten maaseutuedustajia.

Vanhaa venäläistä maata

Suna Kymäläisen (sd.) kohualoite venäläisen maanomistuksen estämiseksi Suomessa kaatui. **Anne Holmlundin** (kok.) johtama lakivaliokunta päätti äänin 12–5, ettei aloitetta oteta käsittelyyn.

Aihe pysyy kuitenkin esillä, sillä perussuomalaiset ovat eduskunnan puolustusvaliokunnan puheenjohtajan **Jussi Niinistön** johdolla löytäneet mehevälle haaskalle.

Nuoremmille tuli yllätyksenä, että Suomessa on jo vuoden 1944 perua venäläistä maanomistusta. Saksalaisten omaisuus piti rauhansopimuksen mukaan luovuttaa Neuvostoliitolle. Nyt sitä on vaadittu palautettavaksi. Natsien jälkeläisillekö? Kyllä Euroopan neuvosto taas ihmettelisi.

1980-luvulla mediassa kiersi villi huhu, että Teboilin huoltoasemaketju on rakennettu, jotta neuvostopanssarit saisivat Suomen vallatessaan tasaisin välein polttoainetta. Media oli ”suomettumisvuosina” aivan yhtä hullu kuin nykyisenä ”vapauden aikana”.

Myös Teboil, tai oikeammin sen edeltäjä oli alun perin natsien firma, joka sodan tuloksena luovutettiin Neuvostoliitolle.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 24.10.

MT:n mainos 50 vuoden takaa.

Salaojitusennätys sivuuttanut 34 500 ha

– Salaojitusten paalutusmäärä oli 15.10. jo 33 750 ha eli enemmän kuin minään salaojituskautena tähän mennessä, todetaan Maaseudun Tulevaisuudelle Salaojitusyhdistyksestä. Nyt paalutusmäärä on jo ainakin 34 500 ha, ja maat ovat edelleenkin niin kuivat, että salaojitus käy yhä päinsä. Koneet ovatkin olleet jatkuvasti töissä. Teknisiä mahdollisuuksia salaojitustöiden jatkamiselle tuntuu siis vielä olevan. Rahoituskysymys on sitten asia erikseen.

Hakkuutöissä 41 000 miestä

Hakkuutöissä – pääasiassa pinotavaran teossa – oli 17.10. päättyneellä viikolla 41 000 miestä. Vastaava luku oli viime vuonna 49 000. Saman viikon työvoiman kokonaisvahvuus metsä- ja uittotöissä oli kulkulaitosten- ja yleisten töiden ministeriön mukaan 60 000, mitä vastaa 65 000 viime vuonna.

JOHANNES TERVO

Tasaisella, sopivan rauhallisella pyöräilyvauhdilla selviytyy pitkistäkin lenkeistä, Risto Ala-Reini opastaa.

Teräsvaari pyöräilee ainakin yhden lenkin joka päivä

Seinäjokelainen Risto Ala-Reini innostui eläkepäivillään kuntoilusta toden teolla. Vähintään yksi polkupyörälenkki taittuu päivittäin, kesät talvet.

SEINÄJOKI (MT)

Kun seinäjokelainen **Risto Ala-Reini** jäi eläkkeelle vuonna 1996, miehen viikko-ohjelma täyttyi nopeasti monipuolisella liikunnalla.

”Ensimmäiset eläkevuodet harrastin kävelyä, uintia ja pyöräilyä. Talvisin enimmäkseen hiihdin”, Ala-Reini, 81, kertoo.

Lonkkaongelmat pakottivat lopettamaan kävelylenkit neljä vuotta sitten. Sen jälkeen mies siirtyi kokonaan pyörän selkään.

”Kävelin vuosittain parhaimmillani yli 3 000 kilometriä ja uin 200 kilometriä. Kun vaihdoin pelkkään pyöräilyyn, pidensin lenkkejä reippaasti.”

Pyörän mittariin kertyy nykyään moninkertaisesti enemmän kilometrejä kuin auton.

”Työelämässä ollessani parin kolmen kilometrin kauppamatkatkin taittuivat usein autolla. Olin toki toisinaan pyöräillyt, mutta löysin tämän harrastuksen aivan uudella tavalla vasta eläkkeellä”, Ala-Reini kertoo.

Yli 15 000 pyöräilykilometriä vuodessa

Miehen päivittäiset pyöräilyrutiinit kuulostavat hengästyttäviltä nuoremmankin korviin.

Vuonna 2011 kilometrejä kertyi 15 200. Kaksi vuotta myöhemmin Ala-Reini paransi omaa ennätystään 15 600 kilometriin. Ikää hänellä oli tuolloin kunnioitettavat 80 vuotta.

Kilometrimäärien saavuttaminen edellyttää keskimäärin yli 40 kilometrin lenkkiä vuoden jokaisena päivänä.

”Poljen vähintään yhden lenkin päivittäin, mutta usein kaksi ja toisinaan kolme. Aamuisin ennen kahdeksaa lähden vakiolenkilleni Seinäjoelta Ilmajoen suunnalle.”

Vakioreitille kertyy mittaa reilusti yli kaksikymmentä kilometriä.

”Välillä teen lisälenkkejä huvin ja urheilun vuoksi. Käyn kylässä tyttären luona Nurmon Veneskoskella tai poljen kauppaan tarjousten perässä”, Ala-Reini summaa.

Palautumisesta hän huolehtii kolme kertaa viikossa uimahallin monitoimialtaassa.

”Siellä on jaloille ja yläkropalle sellaiset hieromalaitteet, joilla saa paikat mukavasti rentoutumaan.”

Salaisuutena hyvä pyörä ja tasavauhti

Kovassa käytössä olevaa polkupyörää täytyy huoltaa säännöllisesti. Talvisin alle vaihdetaan nastarenkaat. Ilman tapaturmaa renkaat kestävät 5 000–7 000 kilometriä.

Seitsenvaihteisessa Tunturissa on alla kevyet ja kapeat, 32-milliset renkaat.

Musiikkiharrastus on kulkenut mukana koko Risto Ala-Reinin pitkän elämän ajan.

Vuonna 2006 hankittuun sotaratsuun on kertynyt jo yli satatuhatta kilometriä.

Kaikkein kylmimpinä talvipäivinä lenkki jää sentään väliin.

”Kylmyysrajana olen pitänyt 25 asteen pakkasta. Kyllä kahdenkympin pakkasillakin voi vielä hyvin polkea, kun pukee tarpeeksi lämmintä päälle. Oikein kipakoilla pakkasilla on myös se etu, että silloin ei tuule.”

”Alkumatkasta pitää olla vähän kylmä, jotta tien päällä ei tule tukahduttavan kuuma.”

Pitkiä lenkkejä pyöräillessä tärkeintä on löytää tasainen, miellyttävä ja itselle sopiva vauhti sekä hyväkuntoinen pyörä, Ala-Reini tähdentää.

”Enää en tavoittele kilometriennätyksiä. Sen olen huomannut, että käytän nykyään aiempaa pienempiä vaihteita.”

Aktiivinen elämäntyyli pitää ikääntyvän virkeänä

Risto Ala-Reini on asunut Seinäjoella 1950-luvulta saakka, mutta on syntyisin Isostakyröstä.

”Pohjimmiltani olen maalaispoika. Kesällä pyöräillessä tykkään siitä, kun näen luonnon elävän. Näen komeat viljavainiot, kuulen lintujen laulun ja haistan luonnon tuoksut. Tien päältä seurailen pelloilla käynnissä olevia maataloustöitä.”

Liikunnallisuuden ja aktiivisen elämäntyylin merkitys korostuu entisestään iän karttuessa, aktiivipyöräilijä korostaa.

”Kai sen saa ääneen sanoa, että olen pistänyt merkille pyöräilijöiden olevan keskimäärin aika hoikkia ihmisiä. Sohvaperunoita on aivan liikaa. Heille liikkeelle lähteminen on vaikeaa.”

> Alkumatkasta pitää olla vähän kylmä, jotta tien päällä ei tule tukahduttavan kuuma.

”Kun on hyvä kunto ja on tottunut liikkumaan, urheilu on kuin huumetta. Se koukuttaa hyvällä tavalla.”

Liikunnallinen kahdeksankymppinen on itse pysynyt terveenä. Lääkärin pakeilla ei ole tarvinnut juuri vierailla.

”Terveyspalveluita ei ole onneksi tarvinnut paljon käyttää. Viimeisimmässä lääkärintarkastuksessa sain lääkäriltä erinomaiset paperit kuntoni ja terveydentilani puolesta”, Ala-Reini kertoo.

”Painoa on tällä hetkellä 68 kiloa ja painoindeksi on 21. Kai niillä on jotakin tekemistä asian kanssa.”

Šakki ja pianonsoitto jumppaavat aivoja

Fyysisen aktiivisuuden lisäksi myös aivojumppa on tärkeää vanhalla iällä.

Ala-Reini pelaa šakkia tietokonetta vastaan ja soittaa pianoa. Musiikkia hän on harrastanut koko ikänsä.

”Musiikkiharrastus, šakinpeluu ja muistipelit edistävät aivotoimintaa oikein hyvin.”

Eläkepäivät ovat terveelle ihmiselle varsin mukavaa aikaa, mies tunnustaa.

”Saa tehdä mitä haluaa, mutta mitään ei ole pakko tehdä.”

JUKKA KOIVULA

Innokkaan pyöräilijän kannattaa huolehtia polkupyöränsä kunnosta. Kilometrit tallentuvat kätevästi taskukokoiseen trippimittariin. Täysillä renkailla matka taittuu vauhdikkaasti.